

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Renovació i continuïtat. Harmonitzar l'antic i el nou (i III)

En dues cartes anteriors ens referíem a la importància de buscar la unitat, la complementarietat, l'enriquiment mutu des dels diferents carismes, de combinar l'antic i el nou cercant l'eficàcia pastoral més gran. El mateix criteri que comentàvem en referència als infants i als joves, és el que s'ha d'aplicar amb els adults. En aquest sentit hem de potenciar la vitalitat de les comunitats parroquials i la seva creativitat, i al mateix temps, facilitar la inserció dels moviments eclesials. No és una feina fàcil però no hem de desistir d'intentar-ho.

Recordo la resposta del papa Benet a un rector romà en una trobada amb els sacerdots de la diòcesi de Roma el 22 de febrer de 2007. La pregunta es referia als moviments eclesials i les noves comunitats, que són un do providencial per al nostre temps i és necessari trobar per a ells una adequada integració a l'Església. El Papa va respondre a partir de dos criteris fonamentals. L'un, pres de sant Pau: «No sofoqueu l'Esperit, no desestimeu els dons de profecia» (1Tes 5,19). Això significa que si el Senyor beneeix l'Església amb nous dons, hem d'acollir-los i agrair-los, encara que a vegades no sigui fàcil la seva articulació en la pastoral ordinària. Així ha estat sempre en la història de l'Església i també en el nostre temps.

La segona regla es refereix al fet que l'Església és una, i si els moviments són realment do de l'Esperit Sant, per força s'han d'inserir en la totalitat i servir-la. En tot cas és imprescindible el diàleg pacient entre pastors i responsables de moviments perquè la seva aportació sigui fecunda; també és imprescindible el diàleg entre els diferents moviments i realitats eclesials per a que es coneguin i es reconeguin. La vivència dels dos criteris amb tot el que comporta d'ab-

Moviment Cristià de Pobles i Comarques. Granollers 2014

negació, empatia, paciència, acceptació, sofriment i espiritualitat de comunió, fa que el fruit sigui abundant perquè s'ofereix un testimoni d'unitat, imprescindible perquè siguem creïbles en l'anunci de l'Evangeli.

Aquests últims anys han arribat a la nostra diòcesi mètodes nous d'evangelització com els Cursos Alfa o els Recessos d'Emaús. També convé tenir presents els diferents moviments d'apostolat seclar que porten molt de temps implantats, ja siguin els moviments especialitzats de l'Acció Catòlica—Acció Catòlica Obrera i el Moviment Cristià de Pobles i Comarques—ja siguin els nous moviments com els Cursets de Cristiandat, Focolars, o Comunió i Alliberament i Schöenstatt; al mateix temps comptem amb diferents realitats d'Església que porten a terme importants obres pastorals; també les pròpies de congregacions religioses, així com el Camí Neocatecumenal, la Renovació Carismàtica o els diversos moviments d'espiritualitat matrimonial.

Harmonitzar l'antic i el nou. En arribar a una parròquia o a qualsevol missió pastoral hem de saber valorar allò que rebem dels nostres predecessors i treballar en continuïtat amb el treball realitzat, vencent la possible temptació d'inventar-ho tot i partir de zero. Al mateix temps cal incorporar els nous elements—mètodes, moviments, etc.—que siguin convenientes i necessaris per al bé pastoral d'una comunitat determinada. No es poden implantar tots a la vegada perquè això portaria a la dispersió i al caos; tampoc es pot «copiar i enganxar» tot el que anem coneixent, perquè no totes les feligresies són iguals, ni les cultures, ni els llocs.

En definitiva, s'ha de discernir i prioritzar, des de la pregària i la reflexió, tenint en compte la realitat concreta; des de la comunió i la corresponsabilitat, perquè els col·laboradors i feligresos també són responsables de la pastoral i se'ls ha d'escoltar i, sobretot, buscar sempre la voluntat de Déu i el bé pastoral.

ENTREVISTA

Imatges que ens parlen

SOR ISAURA MARCOS

El proper 23 de novembre s'inaugura a Galeries Sarrià 108 de Barcelona una exposició fotogràfica benèfica. La germana Isaura Marcos, del Monestir de Pedralbes, és una dels dotze artistes que hi exposen les seves fotos en benefici de la Fundació Arrels. Aquesta mostra es podrà visitar fins al 25 de desembre d'enguany.

Què ens proposa aquesta exposició?

L'exposició representa una oportunitat única per entendre l'art no només com una activitat lucrativa sinó solidària, a través de les aproximacions artístiques de dotze autors de procedència molt diversa: Montse Artés, M. Dolors Besora, Anna Bussot, Patricia Cancelo, Mireia Cifuentes, Teresa Seguí, Marta Juvanteny, sor Isaura Marcos, Gonzalo Martí, Joaquim Riera, David Riera i Clara Rossy. Visions genuïnes que ofereixen una experiència catàrtica entre art i solidaritat.

Per què a Galeries Sarrià?

Perquè la propietària d'aquestes galeries, Rosa Marta Maluquer, ha cedit el local amb una finalitat solidària per a la Fundació Arrels, amb motiu del 35è aniversari d'aquestes Galeries de Sarrià.

Què representa la fotografia per a vostè?

Fondre'm en un món exuberant, màgic, ple de vida i connexió que em faci vibrar davant la impactant energia creadora. Com a germana clarissa, la fotografia també em permet compartir aquesta vivència artística amb fins benèfics. Com deia Edgar Degas: «L'art no és el que veus sinó el que fas que altres vegin.»

Oscar Martí Navarro

GLOSSA

Acollir la vostra voluntat

Un jove d'una vintena d'anys comenta a un sacerdot que l'acompanya espiritualment des de fa temps: «Quan prego a Déu, demanant alguna cosa que m'interessa, penso que potser una altra persona pot estar demanant-li el contrari. Els dos demanem sobre el mateix, però desitgem resultats oposats. Posem Déu en un atzucac? Fem bé demanant coses opinables?». El sacerdot li va demanar que encetés el parenostre. Amb certa estranyesa davant la petició, el jove començà a dir: «Pare nostre que esteu en el cel; sigui santificat el vostre nom; vingui a nosaltres el vostre regne; faci's la vostra voluntat...» Arribat a aquesta petició, l'acompanyant el va interrompre i li digué: «És aquí on rau la resposta a la teva pregunta: què és el que Déu vol? Acceptar-ho amb humilitat i, fins i tot, col·laborar que es faci, que esdevingui realitat la seva voluntat.»

Amb freqüència preguem Déu amb la intenció que compleixi els nostres desigs quan hauríem de pregar perquè ens fes aprendre a escoltar els seus desigs. «Vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat» (Tm 2,4). Fer de la seva voluntat referent

de la nostra petició. Això hauria de comportar per part nostra una docilitat activa que ens disposés a l'obediència. Obediència que neix de la confiança i esdevé generositat. Disposats a obeir com ho féu Jesús, com ho féu Maria, els sants i santes i tants homes i dones de bona voluntat. Afegint al seu esforç de fidelitat el nostre. «Perquè no he baixat del cel per fer la meua voluntat, sinó la voluntat del qui m'ha enviat» (Jn 6,38).

La voluntat de Déu resta sovint en el misteri; pot semblar per a nosaltres inabastable, però sempre ens apropa a l'Amor, a Ell i als altres. Demana fe i esforç amorós per la nostra part perquè esdevingui realitat entre nosaltres. «És Déu qui, per la seva benvolença, actua en vosaltres impulsant la vostra voluntat i les vostres accions» (Fl 2,13). El jove va concloure: «Ja veig per on va. No és fàcil, però he d'aprendre a demanar la seva voluntat per al bé de tots i esforçar-me perquè pugui esdevenir realitat. És, alhora, un acte d'esperança, de confiança». «Que es faci la vostra voluntat, així a la terra...» I és el que l'esperança fa desitjar «... així a la terra com es fa en el cel».

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Amor a Dios y amor a la Iglesia

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la homília de una canonització el 15 de octubre, el Santo Padre expuso que «el Señor nos desea, nos busca y nos invita». En este «amor gratuito, tierno y privilegiado que Dios nos tiene, no se conforma con que cumplamos bien los deberes u observemos sus leyes». El Señor no se conforma, él «quiere que tengamos con él una verdadera comunión de vida, una relación basada en el diálogo, la confianza y el perdón».

Francisco, en el *angelus* del día 29, vuelve sobre esta contemplación, y afirma: «El Señor nos ha creado para hacernos parte de su vida, ser amados y amarlo, y amar con Él a todas las demás personas. Este es el *sueño* de Dios para el hombre.»

Sabemos que Él, que «espera una respuesta de amor, nos deja libres».

Admiramos la entrega de tantos: santos canonizados, mártires y santos todos de ayer y de hoy. ¿Puedo yo, también, responder al sueño de Dios conmigo?

El Papa nos alienta: «Para lograrlo necesitamos su gracia, necesitamos recibir en nosotros la capacidad de amar que proviene de Dios mismo. Jesús se nos ofrece en la Eucaristía precisamente para este propósito.»

En la Iglesia recibimos el don de la Eucaristía y, en comunión de todos los hijos de Dios, caminamos hacia el Padre. La Virgen fiel nos acompaña y nos guía.

Lectures de la missa diària i santoral

20. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Ma 1,11-16.43-45.57-60.65-67 / Sl 118 / Lc 18,35-43]. Sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.

21. □ Dimarts [2Ma 6,18-31 / Sl 3 / Lc 19,1-10]. Presentació de santa Maria, verge, al temple. Sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. ■ Dimecres [2Ma 7,1.20-31 / Sl 16 / Lc 19,11-28]. Santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes). Sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. ■ Dijous [1Ma 2,15-29 / Sl 49 / Lc 19,41-44]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès. Santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. ■ Divendres [1Ma 4,36-37.52-59 / Sl: 1Cr 29,10.11abc.11d-12a.12bc / Lc 19,45-48]. Sant Andreu Dung-Lac, prevere, i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX). Sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs. a Còrdova.

25. ■ Dissabte [1Ma 6,1-13 / Sl 9 / Lc 20,27-40]. Santa Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinaí (s. IX), patrona dels filòsofs; beata Júlia, rel. camaldulena; sant Erasme, Erm o Elm, mr.; sant Gonçal, bisbe.

26. □ † Diumenge vinent, Jesucrist, Rei de tot el Món (lit. hores: 2a setm.) [Ez 34,11-12.15-17 / Sl 22 / 1Co 15,20-26.28 / Mt 25,31-46]. Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; sant Sirici, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.

DIUMENGE XXXIII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre dels Proverbis

(Pr 31,10-13.19-20.30-31)

Que en té de valor una bona esposa! És molt més preuada que les perles. El cor del seu marit hi confia, no són escassos els guanys que en treurà. Durant tota la vida el farà feliç, i no desgraciat. Es procura la llana i el lli, que les seves mans transformen com vol. Pren a les mans la filosa, i els seus dits agafen el fus. Obre les mans als pobres, allarga el braç als indigents. L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix; l'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis. Dediqueu-li cants pels fruits del seu treball: que la seva obra l'elogiï davant de tot el poble.

Salm responsorial (127)

R. *Feliç tu, fidel del Senyor.*

Feliç tu, fidel del Senyor, / que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra / dins la intimitat de casa teva; / veuràs els fills com plançons d'olivera / al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor / seran beneïts. / Que el Senyor et beneeixi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,1-6)

Germans, no cal que us escrivim quan i a quins moments arribarà el Dia del Senyor: vosaltres mateixos ja sabeu prou bé que vindrà com un lladre a la nit. La gent es pensarà que tot està en pau i ben assegurat, quan de sobte vindrà la devastació, com els dolors a la dona que ha de tenir un fill, i no se n'escaparà ningú. Però a vosaltres, germans, que no viviu en la foscor, aquell dia no us podrà sorprendre com un lladre, ja que tots sou fills de la llum i del dia. No som pas de la nit ni de la foscor. Per això no hem de dormir, com els altres, sinó vetllar i viure sobriament.

✠ Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 25,14-30) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Un home que se n'anava fora del país, cridà els seus administradors i els confià els seus béns. A un li donà cinc milions, a l'altre dos i a l'altre un, segons la capacitat de cadascú, i se n'anà.

Al cap de molt temps l'amo tornà i els demanà comptes. Es presentà primer el qui havia rebut cinc milions, portà també els cinc que havia guanyat i digué: Senyor, m'havíeu confiat cinc milions i n'he guanyat cinc més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat, ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor.

Es presentà després el qui n'havia rebut dos i digué: Senyor, m'havíeu confiat dos milions i n'he guanyat dos més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat, ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor.

Es presentà també el qui n'havia rebut un, i digué: Senyor, sé que sou un home exigent, que voleu collir on no heu sembrat i aplegar on no heu escampat. Per això vaig tenir por i vaig amagar els vostres diners. Aquí teniu allò que és vostre. L'amo li contestà: Ets un administrador dolent i gandul. ¿Tu sabies que vull collir on no heu sembrat i aplegar on no heu escampat? Doncs, haves de posar al banc els meus diners, i ara podria recobrar allò que és meu amb els interessos. Preneu-li aquest milió i doneu-lo al qui en té deu, perquè als qui tenen, els donaré encara més i en tindran a vessar, però als qui no en tenen, els prendré fins allò que els queda. I aquest administrador inútil, traieu-lo fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents».

Lectura del libro de los Proverbios

(Prov 31,10-13.19-20.30-31)

Una mujer fuerte, ¿quién la hallará? Supera en valor a las perlas. Su marido se fia de ella, pues no le faltan riquezas. Le trae ganancias, no pérdidas, todos los días de su vida. Busca la lana y lino y los trabaja con la destreza de sus manos. Aplica sus manos al huso, con sus dedos sostiene la rueca. Abre sus manos al necesitado y tiende sus brazos al pobre. Engañosa es la gracia, fugaz la hermosura, la que teme al Señor merece alabanza. Cantadle por el éxito de su trabajo, que sus obras la alaben en público.

Salmo responsorial (127)

R. *Dichosos los que temen al Señor.*

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Ésta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sión, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 5,1-6)

En lo referente al tiempo y a las circunstancias, hermanos, no necesitáis que os escriba, pues vosotros sabéis perfectamente que el Día del Señor llegará como un ladrón en la noche. Cuando estén diciendo: «Paz y seguridad», entonces, de improviso, les sobrevendrá la ruina, como los dolores de parto a la que está encinta, y no podrán escapar. Pero vosotros, hermanos, no vivís en tinieblas, de forma que ese día os sorprenda como un ladrón; porque todos sois hijos de la luz e hijos del día; no somos de la noche ni de las tinieblas. Así, pues, no nos entreguemos al sueño como los demás, sino estemos en vela y vivamos sobriamente.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,14-30) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta parábola:

«Un hombre, al irse de viaje, llamó a sus siervos y los dejó al cargo de sus bienes: a uno le dejó cinco talentos, a otro dos, a otro uno, a cada cual según su capacidad; luego se marchó.

Al cabo de mucho tiempo viene el señor de aquellos siervos y se pone a ajustar las cuentas con ellos. Se acercó el que había recibido cinco talentos y le presentó otros cinco, diciendo: «Señor, cinco talentos me dejaste; mira, he ganado otros cinco». Su señor le dijo: «Bien, siervo bueno y fiel; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; entra en el gozo de tu señor».

Se acercó luego el que había recibido dos talentos y dijo: «Señor, dos talentos me dejaste; mira, he ganado otros dos». Su señor le dijo: «¡Bien, siervo bueno y fiel!; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; entra en el gozo de tu señor».

Se acercó también el que había recibido un talento y dijo: «Señor, sabía que eres exigente, que siegas donde no siembras y recoges donde no esparces, tuve miedo y fui a esconder tu talento bajo tierra. Aquí tienes lo tuyo». El señor le respondió: «Eres un siervo negligente y holgazán. ¿Conque sabías que siego donde no siembro y recojo donde no esparzo? Pues debías haber puesto mi dinero en el banco, para que, al volver yo, pudiera recoger lo mío con los intereses. Quitadle el talento y dádsele al que tiene diez. Porque al que tiene se le dará y le sobrará, pero al que no tiene, se le quitará hasta lo que tiene. Y a ese siervo inútil echadlo fuera, a las tinieblas; allí será el llanto y el rechinar de dientes».

Passar comptes

P. JAUME SIDERA, claretia

Avui Jesús fa una crida a la responsabilitat. Ell, que ha encarregat la continuïtat de la seva missió als cristians segons la capacitat de cadascú, un dia passarà comptes. Com que no sabem com ni quan ni on els passarà, hem d'estar sempre a punt per respondre. Hi ha tres actituds:

1. La feina ben feta. Com la dona forta, conscient del seu rol a la família. El compleix amb una dedicació exemplar. En coneixem moltes, de dones fortes: mares i padrines, veïnes o conegudes, i mestres i secretàries i infermeres. Fan la feina ben feta i amb gran amor. Estan a punt per quan arribi el Senyor.

2. Vigilància i atenció. Com que els canvis són sobtats, no s'hi val a badar. La casa que es crema amb centenars de persones dins. L'acció violenta de terroristes sense entranyes. Com deia sant Pau: «Quan tot està en pau i controlat, de sobte ve el desastre. Com els dolors a la dona que ha de tenir un fill». Si vivim a plena llum i mantenim fluida la relació amb Déu, amb els altres i amb les coses, no hem de tenir por de res.

3. Arriscarse. Contra la tendència a la comoditat, contra el conformisme d'allò «que val més boig conegut que bo per conèixer», cal arriscarse. *Qui no risca no pisca*, que diem. Dos funcionaris de la paràbola arriquen el seu capital per muntar una empresa. L'amo els felicita i ho celebra amb ells. El poruc ho perd tot justament perquè vol guardar-ho tot. ¿Qui confiarà res a un inconscient que no s'adona que el diner quan no es mou es devalua?

Jesús ens invita a revisar la nostra fe. N'hi ha que als 90 anys encara van vestits de primera comunió. No han evolucionat gens. En canvi n'hi ha molts, moltíssims que tenen una fe adulta, educada, evolucionada, capaç de respondre als reptes nous que la vida d'ara ens proposa a cada pas. És això el que el Senyor espera de nosaltres.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest dissabte 18 i diumenge 19. VI Jornades *Transmet!*

Del dilluns 20 al divendres 24. Participa en la Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Dissabte 25, a les 11 h. Concelebra en la presa de possessió de Mons. Sebastià Taltavull com a bisbe de Mallorca.

vier Fernández com a Administrador parroquial.

20è aniversari de Schönstatt a Vall-doreix. El dissabte 14 d'octubre, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar celebrà l'Eucaristia a la capella de les Germanes de Maria de Schönstatt a Vall-doreix en el seu 20è aniversari.

Formació de preveres joves. El dilluns 23 d'octubre, Mons. Saiz Meneses va

presidir la primera trobada d'aquest curs de la formació de preveres joves. El Sr. Bisbe va tractar de la missió del prevere en l'actual context social. Cada mes, el Sr. Bisbe es reuneix amb els preveres joves per a la seva formació pastoral i acompanyament sacerdotal. Hi participen els ordenats els darrers cinc anys.

Missa Estacional a les Fonts de Terrassa. El diumenge 29 d'octubre, Mons. Saiz Meneses celebrà la Missa Estacional a la parròquia de la Mare de Déu del Roser a les Fonts de Terrassa i administrà el sagrament de la Confirmació. Amb aquesta celebració, el Sr. Bisbe començà la Visita Pastoral a la diòcesi.

Visita Pastoral

Diumenge 26, a les 12.30 h. Missa Estacional i confirmacions a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa.

Notícies

Inici de ministeri a Matadepera. El diumenge 8 d'octubre, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar presidí la Missa a la parròquia de Sant Joan Baptista de Matadepera en l'inici de ministeri de Mn. Ja

En la pau de Crist

Mn. Francesc Noya Solanes. Prevere de Barcelona, morí a Barcelona el dia 4

d'octubre als 87 anys d'edat i 49 d'ordenació. Va ser adscrit a les parròquies de Sant Feliu (1990) i Santíssim Salvador (1999) i Capellà de les Germanes dels Ancians Desemparats de Sabadell.

El Sr. Ramon Maria Rodon i Guinjoan. Defensor del Vincle i Promotor de Justícia del Tribunal Eclesiàstic de Terrassa, morí a Barcelona el dia 15 d'octubre a l'edat de 76 anys.

Agenda

Cadena de Pregària per les Vocacions

Al Bisbat de Terrassa ens toca pregar per les vocacions aquest dilluns, dia 20 de novembre. Podeu comunicar quina és l'estona de la vostra pregària a: cadenadepregaria@gmail.com o bé al tel. 655 432 782.

Recés d'Emaús per a homes. Parròquia del Sant Esperit de Terrassa. Els dies 24 a 26 de novembre a la Casa d'Espiritualitat de la Sagrada Família de Rubí.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Renovación y continuidad. Armonizar lo antiguo y lo nuevo (y III)

En dos cartas anteriores nos referíamos a la importancia de buscar la unidad, la complementariedad, el enriquecimiento mutuo desde los distintos carismas, de combinar lo antiguo y lo nuevo buscando la mayor eficacia pastoral. El mismo criterio que comentábamos en referencia a niños y jóvenes, es el que se ha de aplicar con los adultos. En este sentido, hemos de potenciar la vitalidad de las comunidades parroquiales y su creatividad, y a la vez, facilitar la inserción de los movimientos eclesiales. No es tarea fácil como todos sabemos, pero no debemos cejar en el intento.

Recuerdo la respuesta del papa Benedicto a un párroco romano en un encuentro con los sacerdotes de la diócesis de Roma el 22 de febrero de 2007. La pregunta se refirió a los movimientos eclesiales y las nuevas comunidades, que son un don providencial para nuestro tiempo y a los que es necesario encontrar una adecuada integración en la Iglesia. El Papa respondió a partir de dos criterios funda-

mentales: Uno, tomado de san Pablo: «No apaguéis el espíritu, no despreciéis las profecías» (1Tes 5,19). Esto significa que si el Señor bendice a la Iglesia con nuevos dones, debemos acogerlos y agradecerlos, aunque a veces no sea fácil su articulación en la pastoral ordinaria. Así ha sido a lo largo de la historia de la Iglesia y también en nuestro tiempo.

La segunda regla se refiere al hecho de que la Iglesia es una, y si los movimientos son realmente dones del Espíritu Santo, por fuerza se han de insertar y servir a la totalidad. Es imprescindible en todo caso el diálogo paciente entre pastores y responsables de movimientos para que su aportación sea fecunda; también es imprescindible el diálogo entre los distintos movimientos y realidades eclesiales para conocerse y reconocerse. La vivencia de los dos criterios con todo lo que comporta de abnegación, empatía, paciencia, aceptación, sufrimiento y espiritualidad de comunión, hace que el fruto sea abundante

porque se ofrece un testimonio de unidad, imprescindible para que seamos creíbles en el anuncio del Evangelio.

En los últimos años han llegado a nuestras diócesis métodos nuevos de evangelización como los Cursos Alfa o los Retiros de Emaús. Conviene tener presente también los distintos movimientos de apostolado seglar que llevan largo tiempo implantados, ya sean los movimientos especializados de la Acción Católica —Acció Catòlica Obrera i el Moviment Cristià de Pobles i Comarques— ya sean los Nuevos Movimientos como Cursillos de Cristiandad, Focolares o Comunión y Liberación y Schönstatt; a la vez, contamos con diferentes realidades de Iglesia que llevan a cabo importantes obras pastorales; también las propias de congregaciones religiosas, así como el Camino Neocatecumenal, la Renovación Carismática, o los diversos movimientos de espiritualidad matrimonial.

Armonizar lo antiguo y lo nuevo. Al llegar a una parroquia o a cualquier

misión pastoral hemos de saber valorar lo que recibimos de nuestros predecesores y trabajar en continuidad con el trabajo realizado, venciendo la posible tentación de inventarlo todo y partir de cero. A la vez es preciso incorporar los nuevos elementos —métodos, movimientos, etc.— que sean convenientes y necesarios para el bien pastoral de una comunidad determinada. No se pueden implantar todos a la vez porque eso llevaría a la dispersión y al caos; tampoco se puede «copiar y pegar» todo lo que vamos conociendo, porque no todas las feligresías son iguales, ni las culturas, ni los lugares.

En definitiva, hay que discernir y priorizar, desde la oración y la reflexión, teniendo presente la realidad concreta; desde la comunión y la corresponsabilidad, porque los colaboradores y feligreses también son responsables de la pastoral y se les ha de escuchar y, sobre todo, buscar siempre la voluntad de Dios y el bien pastoral.